

Мотиваційний лист

Шановні члени журі!

Тема нашої науково-дослідницької роботи «Художнє втілення проблеми національної ідентичності в романі «За Перекопом є земля» Анастасії Левкової»

Я дуже люблю вчитися. Мене цікавлять усі шкільні предмети, але останніми роками все більше захоплює українська література та історія. Знати історію свого народу, його культуру повинна кожна людина, бо без минулого, як відомо, немає майбутнього. Зв'язок між історією і літературою тісний і багатогранний: історія впливає на літературу на рівні стилю, тем та ідей, а література, у свою чергу, відображає історичні явища та події. Саме бажання поглибити свої знання з української літератури, навчитися аналізувати художній твір спонукало мене у минулому році стати слухачем Кіровоградської Малої академії наук. Перший мій науково-дослідницький проєкт за романом Галини Пагутяк «Путівник розгублених» дав відповіді на багато питань, які ставить перед молодого людиною життя, оскільки «Путівник розгублених» це - глибоко філософський твір, який розкриває проблеми духовності, демонструє, що лише через випробування нація самоідентифікується, відроджується духовно. Ця тема наразі дуже актуальна, бо ніколи проблема пошуку національної ідентичності не стояла так доленосно, фатально, як сьогодні. Тому в цьому році я вирішила продовжити досліджувати, як ця тема втілюється в художній літературі. Переглядаючи новинки сучасної української літератури, я звернула увагу на книгу Анастасії Левкової «За Перекопом є земля». Роман вийшов друком у 2024 році, тому є зовсім небагато публікацій, присвячених цій книзі. Літературознавці сприйняли твір неоднозначно, тож було досить цікаво аналізувати текст, проблематику, художні засоби, образи героїв. Роман А. Левкової «За Перекопом є земля»- це книга про національну ідентичність і важкий шлях її пошуку, шлях до українськості через терни зросійщення, це художній протокол суспільного і політичного життя кримчан, психологічний аналіз внутрішнього світу людей, відтворення фольклору та мови.

Завершивши науково-дослідницький проєкт, я прийшла до висновку, що щоб там не говорили російські пропагандисти, Крим – це Україна, бо кожна сторінка роману нагадує про його українську ідентичність, вкорінену в землю, культуру, мову та життя його людей. Ми обов'язково повернемо Крим, і знову замайорять там жовто-блакитні прапори і зазвучить рідна українська мова. Питання пошуку та збереження національної ідентичності надзвичайно цікавить мене, тому я планую професійно вивчати його, якій би сфері діяльності не присвятила своє життя.

З повагою Комзолова Катерина